

HER DEM GENÇ KUR'AN'DAN, HER DEM GENÇ KALMAK İSTEYENLERE...

Prof. Dr. Asiye ŞENAT
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Kur'an insanın varlık sahnesine çıkmadan önceki durumunu bir çeşit yokluk olarak değerlendirir ve bu dönemi “ölüm” olarak adlandırır.¹ Buna göre Allah “ölü” durumdaki insanın bu dünya hayatına gelmesini diler ve ona can bahşeder. “Bir şey bilmeden”² geldiği bu hayatın başlangıcında insan zayıf ve bağımlıdır. Normal koşullarda hayatın sonunda da başlangıcında olduğu gibi insanı yine güçsüzlük bekler. İnsanın bilirken bilemez, yaparken yapamaz olduğu yaşlılık döneminde, ömrün bu “en zor” çağında³ bebek çaresizliğinin doğal cazibesi ve sevimliliği de yoktur artık. Böylece bir anlamda insan zayıflık döngüsünü tamamlar bu dünyada. Kur'an'ın “Sizi zayıf (bir hâlde) yaratan, zayıflığınızdan sonra (size) güç veren ve güçten (Gücünüzü gösterdiğiniz bir dönem) sonra (yaşlılığın getirdiği) zayıflığa sizi duçar eden ve saçlarınıza aklar düşüren O'dur!...”⁴ diyerek özetlediği bu döngüde gençlik, iki zaaf dönemi arasındaki güç ve kudret; bilme ve yapabilme vaktidir. İş, eş, aş, edinme telaşının kıymetli çalışmaları yanında, adı konsun ya da konmasın, hayatın anlamını sorgulama, kendini arama, tanıma, bulma

1 Bakara, 2/28.

2 Nahl, 16/78.

3 Nahl, 16/70; Hac, 22/5.

4 Rûm, 30/54.

sürecinin adıdır gençlik. Psikolojik, coğrafi, sosyal, ekonomik şartlara göre bazı detaylar değişiklik gösterse⁵ de özü itibarıyla “Böyle gelmiş ama böyle gitmez.” demenin vakti... İnce ince hesabı tutulan çıkar ilişkilerinin, gelecek telaşının olgunluk dönemine nazaran daha az yaşandığı bu dönemde “delikanlı” enerji, hatalarla mücadele etme, doğrulara sahip çıkma için gereken güce sahiptir.⁶ Sosyal, siyasi dönüşüm vadeden hareketlerin hedef kitlesinin gençlik olması bu nedenle tesadüf değildir. Tam da bu yönüyle, yani yanlışa karşı, doğrunun ardında durma gücünü barındırması sebebiyle gençlik, sadece yaş değişkeniyle ölçülemeyecek bir değerdir. Buna göre yaşı ne olursa olsun, değişme/değiştirme kudretine sahip, yanlışın karşısında, doğrunun ardında olan herkes gençliğini koruyabilmiş demektir. Akli, bedenî gelişmeyi, sosyal olgunluğu gerektiren⁷ gençlik döneminin yaşla ölçülmemesi, insan ömrünün uzamasına paralel olarak eskiden orta yaşlılık olarak tanımlanan yaşların gençlik kategorisine dâhil edilmesi tam da bu sebeptir. İnsan hayata “en güzel işleri gerçekleştirme”⁸ becerisi açısından sınanma amacıyla gönderildiğine göre, gençlik dönemi kalıcı değerleri inşa etme vakti demektir.

Hazine değerindeki gençlik⁹ dönemini hem dünya hem de ahiret hayatını mamur edecek yatırımlarla değerlendirmek elbette emek ister, çaba ister. Hani derler ya, zahmetsiz rahmet olmaz. Temiz bir gönül, temiz bir vicdan, günahlardan uzak temiz bir yaşam, temiz dil... Bütün bunları gerçekleştirmek kolay mıdır?

5 Tuncel Yazgan, A. “Değişmeyen Bir Ahlak: Öbürünü Kabulleniş ya da Çocuk Hakları”, *Çocuk Hakları*, Çivi Yazıları, İstanbul, 1998, s. 76-78.

6 Onur, B., *Gelişim Psikolojisi*, Verso Yayınları, Ankara, 1991, s. 45 vd.

7 Günay, İ., *Kur'an'da Gençlik ve Gençler*, Pınar Yayınları, İstanbul, 2016, s. 35 vd.

8 Mülk, 67/1-2.

9 Genç kelimesinin Farsça karşılığı “hazine” demektir. Arapça’da ise hazine “kenz” demektir ki; telaffuzda “genç” kelimesine yakınlığı, iki dil arasındaki geçişi çağrıştırmaktadır.

Hayır, zira ciddi zorlukları vardır kendini aramanın, kendin olmanın, fitratı bozmadan temiz kalmayı başarmanın... Peki ya çok mu zordur? Hayır. Çünkü gençlik, fitrat kodlamasından kaynaklanan güce ve imkânlarla sahiptir. Hülâsa çok başlı, çok uçlu imkânlar ve zorluklar yumağıdır gençlik... Zorluk bazen kendi tabiatından kaynaklanır gencin, bazen ailesinden, bazen arkadaşlarından... İmkânlar ise çoğu kez Allah'ın ahsen-i takvim üzere yaratmasından... Ahsen-i takvimin esfel-i safiline¹⁰ dönüşmemesi, bir başka deyişle imkânların zorluklara teslim olmaması için vahyin rehberliğine ihtiyaç vardır. Bu noktada gelin, özellikle genç karakterleri üzerinden Kur'an neler ifade ediyor, birlikte okuyalım. Merhamete, hayra, güzelliğe yatkın temiz gönülleri bu hâliyle korumanın, genç enerjiiyi ebedî hayatın inşasında kullanmanın imkânını beraber keşfetmeye çalışalım.

Gerçeğin İzinde, Yanlışın Karşısında Bir Genç: Hz. İbrahim

Belki de Hz. Peygamber hürmet ifadesi olarak "Dedem İbrahim" diye bahsettiği için Hz. İbrahim denince gözümüzün önüne ak saçlı bir ihtiyar geliyor. Ama o da bir zamanlar gençti, hem de ne genç... İçine doğduğu putperest toplumun, ailenin geleneklerine karşı duran... "Onlardan iyi mi bileceğim, babam puta taptığına göre vardır bir bildiği." demeyen... Tabiatının sesini dinleyen... Gerçeği arayan... Yıldız, ay ve güneşte vehmedilen tanrısallığı arayan... Ama daha ilk adımda "Yıldız benim Rabbimdir." cümlesini söylediğinde ve ardından yıldız batıverdiğinde... Fitratının kulağına fısıldadığımı haykıran, böylece her an her yerde hazır, nazır bir İlah'a muhtaç olan insan gönlünün sesini "Ben batan/giden/terk eden ilah sevmem, istemem." diyerek anlatıveren...¹¹ Nihayet bu arayışı tevhitle sonlandıran İbrahim...¹²

10 Tın, 95/4-5.

11 En'âm, 6/76.

12 En'âm, 6/77-79.

Doğrunun peşine düşen, bulduğunda da yanlışa tahammülü azalan, toplumun hâkim değeri olan putlara tapınmaya karşı içinden bir savaş başlatan genç İbrahim... Nihayet bu durum onu, bir bayram günü putları parçalayıp atmaya sevk eder. O güne kadar putlara düşmanlığı, putperestliğe muhalefeti toplum tarafından fark edilmiş olmalıdır ki “Onları diline dolayan İbrahim adında bir genç var.” derler. Ekâbir takımının önüne getirilip sorguya çekildiğinde verdiği cevap duyanların aklını karıştırdı: “Şu büyüğü yapmıştır belki. Konuşuyorlarsa kendilerine sorsanıza...”¹³ Tekrar edile edile gerçek yerine geçen kabulleri sorgulamaya davet eden bu cevap, ellerini başlarının arasına alıp inançlarını, hayat tasavvurlarını sorguladı muhataplara. Hz. İbrahim’in bu çıkışı, tam da gence yakışan tutumdur, hatalarla mücadele eden, zarif çıkışlarla hakikati sorgulayan, sorgulatan...

“Böyle gelmiş böyle gitsin”ciler hakikat gözlerinin önünde bütün yalınlığıyla canlanmasına rağmen sistemlerini değiştirmeye cesaret edemezler, İbrahim’i yakarak ondan da dipdiri hakikatten de kurtulmaya kalkarlar.¹⁴ Ateşe atılırken “Allah bana yeter.” diyecek kadar davasına sadıktır İbrahim.¹⁵ Genç olmak gözü kara olmaktır ya biraz da... Ama Allah’a güvenerek, ama yerli yerince tutumlar eşliğinde... İçinde yaşadığı toplumun ümit beslediği bir gençken¹⁶ sırf Allah’a inandı ve O’nun yoluna çağırdı diye tehdit edilen Salih Peygamber gibi İbrahim (a.s.) de diğer bütün peygamber kardeşleri gibi iman uğrunda mücadelenin bayraktarlığını yapmış gençler hanesine kaydedilmiştir. Gençliğin yaşla doğrudan alakalı bir değer olmadığını hatırlatan, hakikati sorgulama ve sorgulama, bulduğunda ardında durma gücüne sahip herkesin yaşı ne olursa olsun genç kalacağına dair kuvvetli bir ikazdır bu. Ak sakallı, nur yüzlü

13 Enbiyâ, 21/51-67.

14 Enbiyâ, 21/68-70.

15 Taberî, *Câmiu'l-Beyân an Te'vil-i Âyi'l-Kur'an*, I – XXVI, (Thk.: Abdullah b. Abdulmuhsin et-Türki), Dâru Hicr, Kahire, 2001, XVI/306.

16 Hüd, 11/62.

dede gibi gelse de gözümüzün önüne, değerleri dipdiri, kendisi de çakı gibi delikanlıdır bu yüzden koca İbrahim.

Kur'an, içinde yaşadığı topluma karşı güçlü bir mücadele veren İbrahim Peygamber'in babası Azer'le yaşadığı tecrübeden de bahseder. Şefkatin, destek olmanın destanını yazmak en çok ana babaya yaraşırken, peygamber olan oğluna destek olamayan Azer... "Defol git, yoksa seni öldürürüm." diyebilen Azer. Babasından görmesi gereken şefkati ona gösteren baba gönüllü İbrahim, nasıl da anlatır değerlerini "babacığım, babacığım" diye diye...¹⁷ Kovulunca kalbi çok kırılsa da kırıncı bir şey söylemez, şefkatin ana menbama, Mevla'sına sığmır, döner gider.¹⁸ Yine de dilinde dualar vardır babacığı için, Allah "artık yeter" diyene kadar babası adına tevbe etmeye devam eder.¹⁹ Ebeveyninden görmesi gereken şefkati, değeri, desteği, sevgiyi bulamayan bütün gençlere örnek bir evlattır İbrahim. Çok sonra baba olduğunda oğluna kibarca meram anlatan, fikrini soran yani gencin dilinden anlayan İbrahim...²⁰

İşte bütün bu özellikleriyle her dem delikanlıdır Hz. İbrahim...

Sabır Burcunda Bir Taze Can: Yusuf Peygamber

Bütün hikâye bir rüyayla başlamıştı onun için. Tam da gece yakışan bir şey yaptı, babasına çıtlattı içine dert olan rüyayı. İçinden çıkılamayan bir mevzu olduğunda genç, akıl almahydı kendisine yol haritası çizmek için. Öyle ya, ebeveyn gençten daha fazla yol yürümüştü hayatta, daha çok şey görmüştü. Babası Yakub, tam tamına şöyle söyledi Yusuf'una: "Rüyayı

17 Zemahşerî, *el-Keşşâf an Hakâik Gavâmidî't-Tenzîl ve Uyûni'l-Ekâvil fî Vucûhi't-Te'vil*, I-IV, (Thk: Muhammed Abdüsselâm Şahin), Dâru'l-Kütübî'l-İlmiyye, Beyrut, 1995, III/18.

18 Meryem, 19/41-48.

19 Tevbe, 9/114.

20 Sâffât, 37/102.

kardeşlerine anlatma.” Böyle bir rüya ne anlama gelirdi anlamış ama anlatamamıştı baba. Öyle de yaptı Yusuf (a.s.), anlatmadı kimseye.²¹ Bu da öğüt almanın, fikir sormanın ahlakındandı. Konuyu bilen ne derse öyle davranılırdı.

İnsanlığın eski yarası, kardeş kıskançlığı bir sel olup kanadı Yusuf’un hayatında. Önde sürüklenen Yusuf’tu ama asıl boğulan Yakub Peygamber oldu bu selde. Yusuf bambaşka bir hayata yelken açtı kuyudan çıkartılıp köle gibi satıldığında. Başka bir ev, başka bir hayat, analık makamındaki kadının zehirli ilgisi, ardından iftirası... Bize “en güzel” diye tanıtılan bu kıssanın²² bütün merhalelerinde tek bir tutum vardı, akıllıca şekillendirilen bir tutum: Sabır. Babadan, kardeşten, memleketinden ayrı kalmaya sabır. Okumak, çalışmak vb. sebeplerle ailesinden ayrılan her bir gence örnek, “Ailenden aldığın terbiye seninle her yere gelir.” diyen bir tutum. Pazarda bir eşya gibi satılırken sabır, bu işlerin günün birinde hayra dönüşeceği konusunda Allah’a duyulan güven.²³ Az daha serpilip Aziz’in kansının gözüne görünür hâle geldiğinde harama bulaşmamak için sabır... Kadının arzusu malum da Kur’an, Yusuf Peygamber’in de ona meylettiğini bildirir.²⁴ Kısaca geçkin, pek de cazip olmayan bir kadının iltifatı değildir Yusuf Peygamber’in hayır dediği... İçinde yaşadığımız zaman diliminde “karşı konulamaz, zaten konmasın da” diye sürekli gündemde tutulan; nezahati, nezaketi mümkün merteye heder edilen, “haydi uçalım, kaçalım” denen dürtülere karşı sabır. O duygulann gaza basması ne kadar doğalsa, harama bulaşmak söz konusu olduğunda, frene basmanın da o kadar doğal ve mümkün olduğunu gösteren bir sabır... Tam o anda, iffeti, değerleri, Rabbinin doğru ve yanlışta dair öğretileri gelir bulur Yusuf’un gönlünü. Emir demiri keser, kadının hamlesiyle yırtılan göm-

21 Yusuf, 12/4-5.

22 Yusuf, 12/3.

23 Yusuf, 12/8-21.

24 Yusuf, 12/24.

leğinin içinde kapiya yani gūnahtan kaçışa yönelir.²⁵ Hz. Peygamber'in yanın mahşer gününde Arş'ın gölgesinde rahat edecek gruplar arasında tam da bu durumu; hoşlandığı birinin harama götüren teklifini sırf Allah yasakladı diye reddeden gençleri zikretmesi tesadüf değildir elbette. İffet, vahyin muhafazasına en çok özen gösterdiği değerlerden biri olagelmıştır zira. Ama Yusuf Peygamber'in sabır imtihanı bununla biter mi? Hayır.

Dedikodular ayyuka çıkıp da kadın, gönlünün öyle böyle birine değil, olağanüstü yakışıklı bir delikanlıya aktığını göstermek için eşraftan kadınları eve çağırdığında... Kadınlar gördükleri güzelliğin etkisiyle, "Bu insan olamaz, olsa olsa melektir." deyip ellerini doğradıklarında sabır... Güzelliğinin/yakışıklılığının mağruru olmamayı başarmış gençler gibi, böbürlenmez Yusuf Peygamber parmak doğratan güzelliğiyle. Asıl güzelliğin yüzde, bedende değil gönülde olduğunun terbiyesini çoktan almıştır o. Bu yüzden, gönlü yüzünden güzeldir ya!

Kendisine hayır denmesini hazmedemeyen kadının iftirasıyla haksız yere zindana atılınca sabır... "İnsan olanın başına her şey gelir." sözünü haklı çıkarıncasına hayatın yokuşunda da düzünde de Rabbe bağlılık konusunda sabır...²⁶ Kendisine bahşedilen rüya yorumlama yeteneği sayesinde koca bir milleti kıtlıktan kurtarıncaya mağrur olmama konusunda yine sabır... Komşu milletler açlıktan kınılma riskiyle karşı karşıya kaldığında çarnaçar yardım talebiyle gelen abilere sitem etmeme konusunda sabır... Oysa neler neler söylenebilirdi onlara, hem de çoktan hak etmişlerken: "Nasıl geldiniz ama... Nasıl muhtaç oldunuz elime... Bana, kör kuyularda merdivensiz bıraktığımız Yusuf'a..." demedi, "Bugün burada size kınama yok!" deyip çıktı işin içinden...²⁷ Vurup kıracak, intikam alabilecek delikanlı enerji, vahiyle terbiye görmüştü de ondan... Ve final... Rüyası gerçek olduğun-

25 Yūsuf, 12/24-25.

26 Yūsuf, 12/31-35.

27 Yūsuf, 12/88-92.

da enerjisini didişmeye, dalaşmaya, böbürlenmeye değil, duaya harcayan Yusuf... Onun nefsi yok muydu? Vardı ama muktedir bir kral gibi tahta kurulmaktansa Rabbe niyazda bulunmayı seçti.²⁸ Ne de iyi etti... Başarının nasıl karşılanacağını öğretti bütün gençlere, genç kalanlara... Ve hepsinden önemlisi, hayatının bir aşamasında “kuyuya düşen ya da atılan” her bir Allah kuluna, sabırla atılan doğru adımlara Rabbin ihsan edeceği bereket sayesinde o kuyudan bir gün çıkılacağını, kara günün karanıp kalmayacağını en derin boyutuyla yaşayarak öğretti.

Hayatı Macera Bir Genç: Hz. Musa

Onun hikâyesi de bir rüyayla başladı derler.²⁹ Adı zulümlerle özdeşleşen “Firavun, saltanatını İsrailoğulları'nın içinden çıkacak bir oğlan yüzünden kaybedeceğini rüyasında görünce...” diye devam eder. Gerisi malum. Aldığı bütün tedbirlere rağmen o korktuğu çocuğu kendi sarayında ailesinden biri gibi yetiştirir Firavun.³⁰ Hz. Musa'ya hikmet ve ilim verilme yaşı, erginliğe ulaşma ve istikrar bulma yaşı olarak bildirilir Kur'an'da.³¹ 18'den başlayıp şimdilerde geç gençlik dönemi olarak tanımlanan 30, 33 ya da 40'lara ulaşan yaşlardır bunlar...³² Derken adı bir cinayete karışır, Medyen'e gider.³³ Orada o çaresizliğin içinde, yol yorgunluğu, endişe hepsi birbirine karışmışken... Rabbinden gelecek en ufak bir hayra muhtaç olduğunu mınıldanırken... Çeşme başında hayvanlarını sulamak için diğer bütün çobanların yanında bekleyen iki kıza ilişir gözü. Durumdan vazife çıkarır kendine, bütün çobanlar işlerini bitirip gidene kadar beklemelerine razı olmaz,

28 Yusuf, 12/100-101.

29 Taberî, *Câmiu'l-Beyân*, XVIII/151.

30 Kasas, 28/8-9.

31 Kasas, 28/14.

32 Taberî, *Câmiu'l-Beyân*, XVIII/180-182; Râzî, *Mefâtihu'l-Gayb*, I-X, (Yay. Haz: Mektebu Tahkik Dâru İhyâi't-Turâsi'l-Arabî), Dâru İhyâi't-Turâsi'l-Arabî, Beyrut, 1997, VIII/583.

33 Kasas, 28/15-22.

sıraya onlar adına girer de hayvanları sulayıverir.³⁴ Hem nazik, hem düşünceli: Tam delikanlıya yaraşır tutum işte. Delikanlı hoyrat değil, düşünceli, nazik olur diyen uygulamalı örneklik.

Kızların babası teşekkür etmek üzere delikanlı Musa'yı yanına çağdırtmak için yollar kızlardan birini. Kız meramını anlatır güzelce, ama edebiyetle... Hayâ genç kıza da genç adama da çok yaraşır lakin Kur'an onu genç bir kıza atfetmiştir. Tam da kıvamında bir hayâ bu ama, onu işinden gücünden, fikrini ifade etmekten geri bırakmayan... Bu genç kız babasına der ki: "Babacığım, sen bu delikanlıyı işe al!"³⁵ Baba da onu böylece yetiştirmiştir anlaşılın, hem edepli hem akıllı, öz güvenli... "Sen elinin hamuruyla işime karışma." da dememiştir. Hâlâ bu baba modellerini yetiştiremedik fazlaca, öyle mi gençler? Ne diyelim, bu kıvamı tutturmak size düştü...

İmanları Uğruna Hayatlarından Vazgeçen Gençler: Ashab-ı Kehf

Onların mağaraya sığınmadan önceki hayatlarıyla ilgili Kur'an çerçevesinde net bir bilgimiz yok. Ne iş yaparlardı, evliler miydi, çocukları, anne babaları var mıydı? Bilemiyoruz. Tefsirlerin verdiği bilgiler ışığında toplumun elit tabakasından olduklarını düşünebiliyoruz ancak.³⁶ Bir de o meşhur, herkesin kendi toprağında gerçekleşmiş olmasını arzu ettiği³⁷ büyük mucize gerçekleştikten sonraki sözlerinden; toplumu da bireyi de perişan eden şirkten³⁸ uzak kalıp sadece Allah'a kul olmak istedikleri için toplumları tarafından büyük baskılara maruz kaldıklarını... Onlar ise Allah'a değil de kuluna kulluk etmeyi ölümden beter bir zül görmüş olmalılar, her şeyi arkalarında

34 Kasas, 28/23-24.

35 Kasas, 28/25-27.

36 Taberî, *Câmiu'l-Beyân*, XV/164-165; Râzî, *Mefâtihu'l-Gayb*, VII/ 442.

37 Ersöz, İ., "Ashâb-ı Kehf". *DİA*. III, 465-467, TDV Yayınları, İstanbul, 1991, III/465,467.

38 Yazır, M.H., *Hak Dini Kur'an Dili*. I-X. İstanbul, 1992, X/235.

bırakarak bir mağarada köpekleriyle birlikte neredeyse ölüme yattıklarına göre. Peygamberleri, müminleri vuran çile onları da gelip bulmuştur, doğup büyüdüğü şehri iman ve can korkusuyla bırakıp çıkmışlardır. Gençtirler ama efelik yapacak kadar ucuz değildir davaları, canları.

Uzun uykularından uyandıktan sonraki sözlerinden gençlerin körü körüne bir ret hâli içinde olmadıkları, bir ergenlik krizinde, itiraz etmiş olmak için itiraz etmedikleri anlaşılmaktadır. Onlar gençliklerini bu kutlu çileyi çekmeye adanmışlardı. Onlar hakkında Yüce Rabbimizin değerlendirmesi şu şekilde tecelli etmiştir: “*Onlar Rablerine inanmış gençlerdi.*” Bu hükmün tabii neticesi Allah’ın destek ve yardımudur, nitekim bu bir avuç genci insanlık tarihine mal eden yaşantı da bu desteğin bir sonucu olarak ortaya çıkar. “*Biz de onların doğru yola bağlılıklarını arttırdık.*”³⁹ diye buyuran Yüce Allah, onları bir mağarada asırlar boyu korumaya almış ve dinlendirmiştir. Böylece peygamberlerin hayatında görülegelen mucize geleneği, “sıradan” insanların hayatında da ortaya çıkmış olmaktadır.⁴⁰ Genç gönüllerin Rabbe adanmış ömürleri, böylece bereketlenmiş, onları hiç tanımayan nesiller boyu anlatılan bir destana dönüşmüştür.

Her Daim Genç İki Kuzen: Hz. Yahya İle Hz. İsa

Daha dünyaya gelmeden onlar için bol bol dua eden birinin anası, hatta anneanesi, diğerinin de babası vardı.⁴¹ O dualar yerini buldu, biri Kelimetullah diye anıldı,⁴² diğerine henüz çocukluk çağlarında hikmet bahşedildi, “Ben oyun için yaratılmadım.”⁴³ diyecek kadar sebat, Allah katından merhametlilik

39 Kehf,18/13.

40 Şenat, F.A., “Gençliğin Değişme/Değiştirme Gücü: Ashab-ı Khef Örneği”, Uluslararası İnanç Turizmi ve Eshab-ı Khef Sempozyumu, 505-513, Kahramanmaraş, 2013, s.512.

41 Âl-i İmrân, 3/36, 38; Meryem, 19/5-6.

42 Nisâ, 4/171.

43 Taberî, *Câmiu'l-Beyân*, XV/475.

hâli de...⁴⁴ Doğdukları, öldükleri ve yeniden diriltildikleri gün selamlanan bu iki genç peygamber⁴⁵ hep genç kaldılar zira henüz yaşlanamadan kavuştular Rablerine, vadolunan o selama eriştiler...⁴⁶ Hak dava ardında olmanın bedeliydi gençken gelen ve onları her dem taze eyleyen ecelleri... Hz. İsa için ecel de denemez, bu dünyadaki son zamanları diyelim, üzerindeki ihtilaf bitmek tükenmek bilmeyen son.⁴⁷ Selam olsun canlarına...

Sonuç

Bu dünyanın diğer pek çok hazinesi gibi gençlik de değeri ancak elden çıkınca anlaşılan nimetlerdendir. Gençken kişinin öylesine tapulu malı gibidir ki bu hazine, hiç elden çıkmayacak gibi gelir, hatta sırf bu sebepten değeri de büyük bir nimet olduğu da anlaşılamaz. Ancak göz görmemeye, el tutmamaya başlayınca anlaşılır yavaş yavaş elden çıkanın ne denli ikram olduğu... İşte o vakit gelmeden, hemen şimdi, Kur'an rehberliğinde gençliğin sefasını sürmek için onun daimi gençlik bahşeden ilkelerine kulak kabartalım, gönül verelim. Verelim ki cennetin ölümsüz gençleriyle⁴⁸ dost olabilelim.

---

44 Meryem, 19/12-13.

45 Meryem, 19/15, 23.

46 Aydın, M., "Yahyâ", *DİA*, XXXXIII, 232-234, TDV Yayınları, İstanbul, 2013, XXXXIII/233.

47 Harman, Ö.F., "İsâ", *DİA*, XXII, 465-472, TDV Yayınları, İstanbul, 2000, XXII/470.

48 Vâkıa, 56/17.

(Hz. Lokman'ın oğluna tavsiyeleri:)

'... Yavrucuđum! Allah'a ortak koşma! Dođrusu şirk, bđyđk bir zulđmdđr... Yavrucuđum! Yaptığın iř (iyilik veya kđtđlđk), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya gđklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karşına) getirir. Dođrusu Allah, en ince işleri gđrđp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.

Yavrucuđum! Namazı kıl, iyiliği emret, kđtđlđkten vazgeçirmeye alış, başına gelenlere sabret. Dođrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir. Kđđmseyerek insanlardan yđz çevirme ve yeryđzđnde bđbđrlenerek yđrđme. Zira Allah, kendini beğenmiş, vđnđp duran kimseleri asla sevmez. Yđrđyđřđnde tabii ol, sesini alalt. Unutma ki, seslerin en irkinini merkeplerin sesidir.'

(Lokmân, 31/13-19)